

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scala Jacob

Lindeborn, Jan

Antverpiæ, 1666

Pars 1. de necessaria prævia dispositione ad Sacram Communionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49085)

P A R S I.

De Necessaria prævia dispositione ad sacram Communionem.

CUm apud Sunamitidem frequenter divertetur
 ejusque panes reficeretur propheta Elisæus, dicit
 4 Reg. 4: ea ad Virum suum: Animadverto, quod vir Dei fan-
 9, & 10. ctus est iste, qui transit per nos frequenter: faciamus
 ergo ei coenaculum parvum, & ponamus ei in
 eo lectulum & mensam & sellam & candelabrum,
 ut, cum venerit ad nos, maneat ibi: Vilis quidem &
 exiguus apparatus, attamen huic Prophetæ gratissimus:
 quo &, si in hospitio cordis tui ei simile præparaveris,
 Christus Jesus non advena apud te, ut ipse se apud
 illam, sed Dominus benignissimus & Spiritus tuus prædilectus,
 per sacram Communionem frequentissimè apud te
 divertens non ut reficiatur te, sed sine tuis impensis &
 onere atque sua carne suoque sanguine reficiat te,
 contentissimus erit. Dum autem dico, eum per sacram
 Communionem divertere apud te suppono evidentem, non te
 per peccatum incurrisse ejus offensam aut ex ejusdem gratia
 excidisse: tales namque is, qui prohibuit Sanctum dari
 canibus aut margaritas mitti ante porcos, denegatur:
 cum Magdalena eæ non ad osculum profiliant (osculum
 cæteroquin non amicitiae sed Judææ) at poenitentiae
 lachrymis offusæ pedibus ejus obvolvuntur: cum
 Publicano indignas se arbitrentur quæ vel oculos in
 cælum levare audeant, nedum cælorum Regem hospitio
 excipere: peccatus assiduè percutiant non idoneum
 existiment, ut sedem Christo præbeat denique

denique satis superque habeant si Deum exorare liceat, ut eis propitius sit, non tantum sibi arrogent, ut ad maxima illius beneficia confestim aspirent, à quibus proinde corpori Christi & sanguini vim inferri & juxta præmonitionem Apostoli properatæ Communionis venena sumi ad D. Cyprianum scribit Clerus *Epist. 30.* Romanus. Vivant vitâ charitatis, quæ (ideo sic dictum) *vitæ panem* accipient: careat pectus illud criminum sordibus quod pretiosissimi corporis & sanguinis Christi erit gazophylacium. At frustra hîc sim fusior cùm non ad Adulteras, ut spero, sed Christi Sponsas nobis sit sermo.

Tu itaque, quæ una ex eis es, quas præsentia suæ majestate honorat & visitat amabilis Jesus, Sunamitidem æmulare & primo quidem Cœnaculum para, ubi suâ is gaudeat libertate, Cœnaculum scil. cordis tui, ab immodica & noxia sollicitudine illud evacuando omnemque curarum & cogitationum secularium strepitum excludendo: exulent & cessent illæ pro hoc tempore, sit ibidem spiritualis solitudo. Querit tale & amat, quid namq; causæ fuit quòd in primo suo in mundum ingressu ei apud Bethleemitas in diversorio locus non esset? *Non erat ei locus in diversorio*, habet Evangelium. Cur exinanitus Rex *Luc. 2: 7.* gloriæ pro palatio suo vile tugurium elegit? sanè non secessit in ruinofum illud mapale, quòd hospitium aliud obtinere non posset, in cujus ditione omnia posita erant, quemque *universorum hæredem*, ut Apostolus loquitur, jam Pater constituerat: sed ut, si eum hospitem tuum velis, quasi in prototypo te instrueret non debere cor tuum esse veluti hospitium publicum omnibus patulum, ubi nullum silentium, nullaque

T

laque

Joan. 6:
& alibi.

laque quies ob cogitationum & phantasmatum frequentiam, sed veluti locum solitarium & compressi-
mentis evagatione ab omni tumultu sejunctum: ideo namque, Eucharistiæ typum, paucis panibus multorum millium pastum in desertis præmisit, & in Cœnaculo selecto, ubi nulli nisi Communicari aderant, divinissimum illud Sacramentum instituit: hæc imagines sunt, in quibus videas, quid ejus usu à te requirat. Pateat itaque totum curatum, & ei, qui à te ex toto corde diligere desiderat, soli pateat dum in Amoris Sacramento ad te intrabit: *Ego Dilecto meo*, quæ erat Sponsæ, eadem & vox tua, & *ad me conversio ejus*, cum eadem dormire poteris.

Cant. 7: 10

SECUNDO, eo intuitu quò apud te morem in cordis tui Cœnaculo ei, Sunamitidem æmulam thalamum adorna, non ex sola Castitate, qualem designat Ambrosius, sed ex virtutibus reliquis, quæ in Canticis Sponsa *floridum* intitulat, *Lectulus* *floridus*: quod non ex solis Continentiæ Liliis, sed ex omnium virtutum floribus conficiatur, in quo solo quies illi grata & possibilis: ea namque de causa non in solius Virginis utero (quem Psalter *Familia Spiritus Sancti Organum*, ut eum vocat D. Bernardus *Thalamum* inscripsit) sed & Virginis gratiâ plenum mortale suum corpus ex ea assumptum deposuit, ut ad cautelam, idem illud jam passionis expertum immortale ac gloriosum si in sinu cordis tui velis deponere, ut ei simile reclinatorium procures: non est quod contra excipias, dignus est etenim. Condoles in caula Bethleëmica in stramine fœnoque reposito: condoles sine dubio durissimo Crucis lectulo incumbenti:

L. 1. de
Virgin.
c. 1. v. 15.

Pf. 18: 6.
Serm. 3 de
Vig. Nati-
viti.

ti: verum tu ei in cordis tui penetralibus meliorem thalamum adorna: cave proinde ne & in te hæc ejus querela locum habeat: *Vulpes foveas habent & volucres cæli nidos, Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet.* Matth. 8: 20.

TERTIÒ mensam ibidem colloca, in qua is, quibus ad te onustus appropere, gratiarum suarum farcinas deponat: non enim vacuis, ut ajunt, manibus venit aut indigus tui, sed ut thesauris suis (in quibus ex Psalmo *abyssi*) ditet te: si Obededom eam exeperit, hujus Arcæ benedictio non deerit: qui seipsum tibi donat sua non denegabit. Deinde ut ex eadem reficiat te: *Si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi januam, inquit, intrabo ad illum, & cenabo cum illo & ipse mecum:* ideò divinissimum hoc Sacramentum *panem, panem vivum, panem vitæ, cibum* denique & *potum* intitulat: hæc illa mensa quam parat in conspectu tuo adversus eos qui tribulant animam tuam: hæc illa Esca, quam concedit timentibus se quaque esurientes bonis omnibus replet & satingat. Illustrissimus *Sasboldus* Proto-Vicarius noster magnificè proculdubiò adhuc puer hîc fuerat exceptus & summâ spiritus dulcedine oblectatus, ut tum aliàs sæpè, tum brevi ante mortem vehementer optaret: „ Utinam semel mihi adhuc ille suavitatis sensus obveniat, quo me in prima Communione puerum divina Benignitas perfudit! Quæ autem hæc mensa, quam hisce thesauris hisce epulis subternas, nisi inflammata desideria quibus Eucharistiam excipias? hæc in cordis tui Tabernaculo aurea illa Mensa sunt, in quibus divinus ille propositionis panis deponendus. Tritius in Orat. funebri pag. 1. Exod. 25.

QUARTO Sellam in eodem procura, non aliam
 quàm voluntatem tuam: non in ea resideat Amor
 6. 18. v. 30 proprius, à voluntate tua avertere suggerit Ecclesia-
 sticus: at eam offer, eam illi subjice, qui suâ te præ-
 sentiâ dignatur: damnanda sanè illa inhumanitas,
 quæ hoc eum officio non humillimè ac promptissi-
 mè honorat, qui proinde non vult quemquam ce-
 lesti hoc pane vesci nisi eam antecesserit, quo sentit
 in Oratione, quam docuit, petitioni Panis, quem
 Hom. 42. eucharisticum Augustinus & alii PP. interpretantur,
 præmitti voluit plenariam voluntatis resignationem
Fiat voluntas tua sicut in cælo & in terra. Illi que-
 dam vice non malevolâ, sed humili inobedientia Pe-
 6. & 8. trus obluçtabatur, ei dicens: *Domine tu mihi lavas*
 Serm. 2. *pedes?* Juxta Melliflui Scriptoris Paraphrasin:
 de Cæna Creator Creaturæ & Deus homini? Dominus
 Domini. servo, Magister Discipulo? imò ei qui factus est ex
 limo, ille qui fecit omnia ex nihilo? Surge Domi-
 ne, surge Deus meus, quid vis facere? non pos-
 sum sustinere, non possum ferre. Oculi mei te vi-
 dere refugiunt sic proclivum, sic prostratum ante
 pedes meos. Surge Creator, surge Deus meus. Sur-
 ge lux mundi, vita mea, gloria mea: noli facere
 quod te video facere velle. *Non lavabis mihi pedes in*
æternum. Quid hîc Jesus? *Si non laverò te, non la-
 bebis partem mecum.* Tantus hîc rigor obtinet.

QUINTO denique adsit Candelabrum, sive, ut
 Luc. 12: alibi præscribitur, *Lucernæ ardentes in manibus ve-*
 35. *stris.* Non enim nisi cum ardentibus lampadibus Vir-
 Matt. 25: gines intrant cum Sponso, quas conficit ardentissima
 10. Charitas: si namque *Lucerna Impiorum peccatum,*
 Proverb. certè flagrantia Charitatis erit lampas Justorum: Ca-
 21: 4. *stita*

stitas sine charitate, scribit Mellifluus Burgundio, *Epist. 42.*
lampas est sine oleo; subtrahere oleum lampas non lucet,
tolle charitatem castitas non placet: absque ea obscu-
rum est horridumque Cordis tui Cœnaculum: non
est sine Lucernis Arca in Tabernaculo, nec in Eccle-
siis Eucharistia sine lumine, neque sit illa sine fla-
grantissimæ Charitatis face in pectoris tui san-
ctuario.

Eâ in anima necessarius est omnis hic apparatus,
quam suâ præsentia suoque contubernio pius JESUS
honorabit: Paulus ab ipso hîc edoctus sollicitè idcir- *1 Co. 11*
cò monet: *Probet seipsum homo, &*, ne quid horum *23.*
desit, sollicitè attendat: non venit, seu potiùs venire *vers. 28.*
non vult nisi expectatus, & omnibus in ejus adven-
tum jam ante præparatis: *Quæ paratæ erant intrave-* *Matt. 25:*
runt cum Sponso ad nuptias, imparatis autem occlu- *10.*
sa est janua. Tu itaque Virgo ad eum excipiendum
te præpara dum ille ad adventum paratus est, & apud
te præparata jam omnia ardentissimum præsentia
ejusdem desiderium significet, ex Psalmo: *Paratum* *56: 8.*
cor meum Deus, paratum cor meum. Tuus ei in oc-
cursum prodeat affectus, illum humanissimè invi-
tans: *Veni Domine Jesu,* & cum summa animi humi- *Apoc. 22:*
litate ac gaudio in cordis tui conclave introducens. *20.*
In Bethania in Castello Marthæ & Magdalenæ is erat *Luc. 10:*
apparatus, & eum excipientium affectus, ideòque *Joan. 12.*
frequentius illas invisebat ibique hærebat diutius. *§ 12.*
Amas verè Jesum? eum pectoris tui hospitem desi-
deras? cave ne eum malè habeas, non deerit, utpo-
te tuæ indigentia conscientius, in prærogandis suppetiis
& sumptibus, quibus dignè eum excipias, qui non
nisi dignè vult excipi. „ Scito tamen (calamo Kem- *4. Imit.*
12. n. 2.

pæi is loquitur) te non posse satisfacere huic præparationi ex merito tuæ actionis, etiam si per integrum annum te præparares & nihil aliud in mente haberes: sed ex sola pietate & gratia mea permitteris ad mensam meam accedere, ac si mendicus ad prandium vocaretur divitis, & ille nihil aliud habeat, ad retribuendum beneficiis ejus nisi se humiliando & ei regratiando. Fac quod in te est, & diligenter facito, non ex consuetudine, non ex necessitate, sed cum timore & reverentia & affectu accipe corpus dilecti Domini Dei tui dignantis ad te venire. Ego sum qui vocavi, ego jussi fieri, ego supplebo quod tibi deest: veni & suscipe me.

P A R S II.

De Agendis post Sacram Communionem.

Joan. I:
II.

INter alia, quæ Judæis vitio data, recenset Evangelista Joannes, quòd Christum Dominum ad se sive in propria venientem non receperint, *in propria venit, & sui eum non receperunt*, eum, quem cum tanta impatientia fuerant præstolati, quem tot vocibus ex caelo extorserant: infanda inhumanitas! eadem tamen excusanda, quòd è malè intellectis Vaticanis non humilem at seculi pompâ superbum præstolarentur. Quæ Jesu magis propria, quæ magis se quàm Virgo? utpote quæ & Ancillam & Sponsam ejus se jactat: huic is, licèt sub vilibus eucharisticis speciebus, non incognitus: ne ergo, Judæis similis inhumana noteris, quòd in sacra Synaxi ad te & in propria sua venientem, non inexpectatò at desideratum